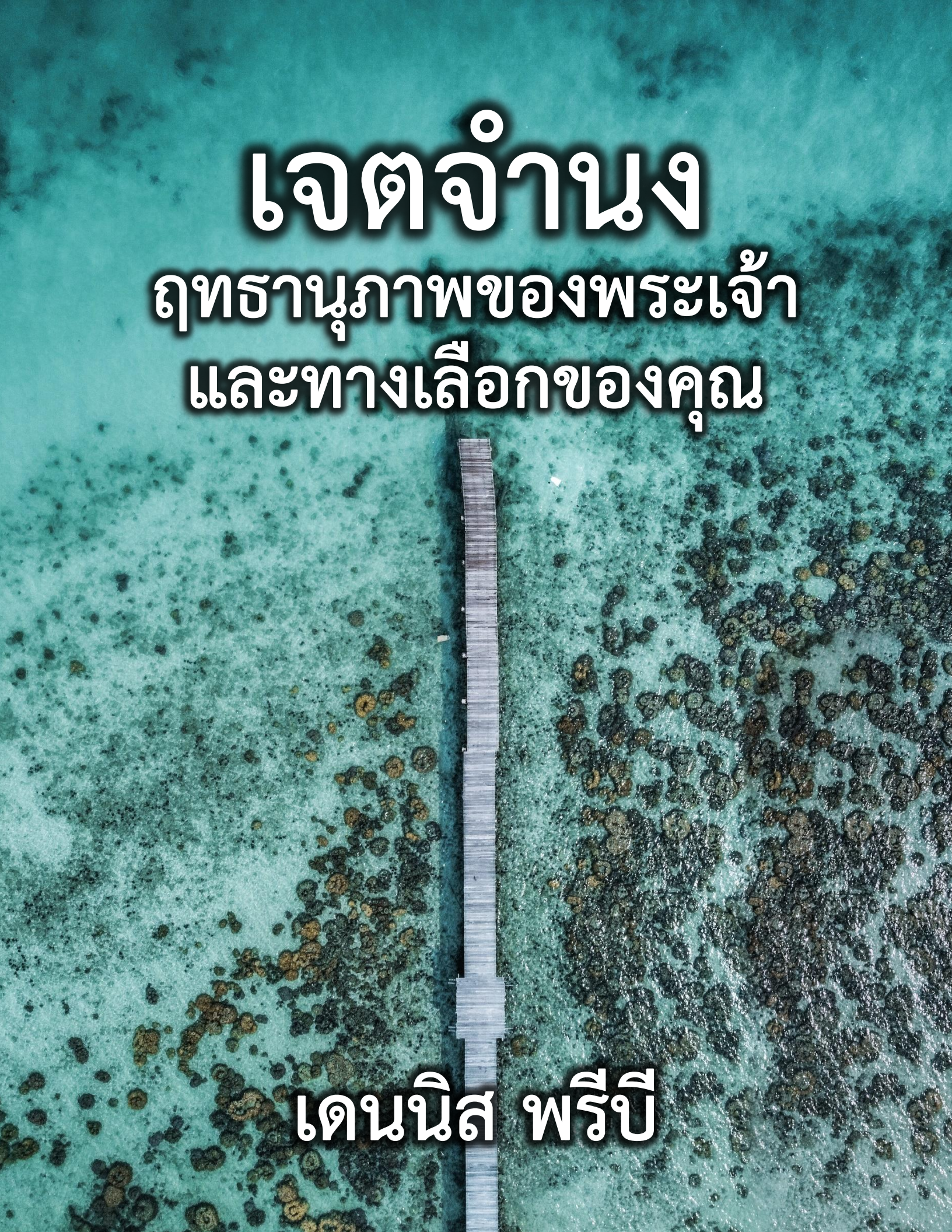

An aerial photograph of a wooden pier extending from a sandy beach into clear, turquoise water. The water is shallow, revealing a vibrant coral reef with various shades of brown, orange, and green. The sky is a pale, hazy blue. The text is overlaid on the upper half of the image.

เจตจำนง

อุทยานภาพของพระเจ้า

และทางเลือกของคุณ

เดนนิส ฟรีปี

เจตจำนง

ฤทธานุภาพของพระเจ้าและทางเลือกของคุณ

เดนนิส ฟรีบี

โครงการแปลโดย

อาร์มิน คริทซิงเงอร์

©2022 Armin Kritzinger

All Rights Reserved.

Book Edited Version 1

arminkritzinger@live.com

www.trustthisword.com

YouTube: Armin Kritzinger

ประวัติผู้แต่ง

เดนนิส พรี่ปี้ เป็นศาสตราจารย์ของคริสตจักรเซเวนเดย์แอตเวนตีส ท่านมีประสบการณ์ทำงานในองค์กรมายาวนาน 50 ปี ซึ่งได้ดำรงในตำแหน่งศาสตราจารย์ อาจารย์ และวิทยากรงานสัมมนา ท่านทำงานในตำแหน่งศาสตราจารย์ที่วิทยาลัยแปซิฟิกยูเนียนเป็นเวลา 11 ปี และใช้เวลา 30 ปี เป็นวิทยากรสัมมนาเรื่อง อเมซิงแฟค (Amazing Facts) ภรรยาของท่าน ชื่อ คุณเคย์ ได้อยู่ร่วมกันมาได้ 50 ปี และมีลูกชาย 1 คน ชื่อ มัทธิว คุณพรี่ปี้ได้จัดงานสัมมนามากกว่า 800 ครั้งในคริสตจักรและโรงเรียนต่างๆ ทั่วสหรัฐฯ ท่านได้เขียนหนังสือและหนังสือเล่มเล็กหลายเล่มพร้อมเทปเสียงและวิดีโอมากมายในหัวข้อต่างๆ เหล่านี้ ความปรารถนาเดียวของท่านคือการจัดเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูเร็วๆ นี้

ออกแบบและจัดวางโดย **อาร์มิน คริตชิงเงอร์**

สารบัญ

คำนำ	1
ธรรมชาติหรือพระวิญญาณ	2
หลักการ #1 – พระเจ้าทรงสถิตอยู่ข้างเรา	9
หลักการ #2 – อันตรายจากการออกนอกเส้นทาง	14
หลักการ #3 – กระตุ้นเจตจำนง	19
อำนาจในการตัดสินใจ	23
การยอมจำนน	27
ทำลายอำนาจของซาตาน	33
สรุป	23

คำนำ

การดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างผู้มีชัยชนะหมายถึงสำหรับเราที่จะใช้เสรีภาพในการเลือกได้อย่างถูกต้อง พลังเช่นนี้พระเจ้าได้ทรงประทานแก่มนุษย์ แล้วเราจะใช้ของขวัญชิ้นนี้อย่างถูกต้องได้อย่างไร หลายคนพบว่าบทสนทนาดังต่อไปนี้ของศาสนาจารย์ เดนนิส ฟรีบี มีประโยชน์เป็นอย่างมาก ทฤษฎีมีความสำคัญ แต่การเพิกเฉยต่อการนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตเรานั้นอันตราย พระเจ้าทรงต้องการให้ประชาชนของพระองค์ไม่ใช่เพียงแค่มีความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังสามารถนำความจริงของข่าวประเสริฐของพระคริสต์มาประยุกต์ใช้ได้

ธรรมชาติหรือพระวิญญาณ

เมื่อวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1974 หน้าหนังสือบรรณาธิการของ *Review and Herald* สิ่งตีพิมพ์และหนังสือพิมพ์ได้กล่าวถึงปัญหาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่คริสเตียนหลายคนในโลกที่ต้องเผชิญ ความคิดเห็นของ เคนเนธ วู้ด สมควรได้รับความสนใจจากพวกเรา

บางทีสิ่งที่อันตรายที่ร้ายแรงที่สุดที่คุกคามคริสตจักรคือการสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ที่จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ในโลก เช่น โรงเรียน สถาบันทางการแพทย์ แนวทางแห่งการส่งเสริม วรรณกรรม มาตรฐานในการวัดความสำเร็จ แทบจะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างจากโลกได้

แต่มีเพียงไม่กี่คนในคริสตจักรที่กังวลเกี่ยวกับสิ่งที่อันตรายดังกล่าว มีคนจำนวนมากเกินไปวัดความสำเร็จของคริสตจักรโดยการเพิ่มเงินถวายสิบลดและการเพิ่มขึ้นของสมาชิกภาพ พวกเขาพอใจกับสถาบันการศึกษาของเราที่ราบเท่าที่มีนักเรียนลงทะเบียนมากขึ้นและหน่วยงานที่ได้รับการรับรองมีความพอใจ พวกเขามีความสุขกับโรงพยาบาลคริสเตียนของเราที่ใดที่มีผู้ป่วยจำนวนมากและงบประมาณที่สมดุล พวกเขามีความสุขกับ

วรรณกรรมของเราตราบเท่าที่ขายดีและเป็นที่ชื่นชอบ
ของนักอ่าน

เมื่อใครก็ตามตั้งคำถามว่าคุณค่าทางจิตวิญญาณได้รับการ
เน้นที่เพียงพอหรือไม่ วรรณกรรมของเรามีความโดดเด่น
อย่างชัดเจนหรือไม่ หรือสถาบันจะดำเนินการโดย
สอดคล้องกับพระประสงค์ที่เปิดเผยของพระเจ้าหรือไม่
บ่อยครั้งที่พระองค์ทรงถูกมองว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในเชิงลบ
หรือคลั่งไคล้ มีคนเพียงไม่กี่คนในคริสตจักรที่ยินดีรับคำ
วิจารณ์แม้ว่าจะเป็นเรื่องสร้างสรรค์ก็ตาม คนส่วนใหญ่
อยากจะบอกว่าทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี โดยที่ทุกสิ่งนั้นอาจ
ไม่สมบูรณ์แบบ แต่ดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา

พยานที่สัตย์จริงที่ถูกต้องเป็นเช่นไรเมื่อเขาเรียกเก็บเงิน
จาก เลาดิเซีย ด้วยความรู้สึกรังเกียจใจในตัวเองและไม่
ต้องการอะไรเลย

แต่สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าคริสตจักรอาจดำเนินการ
สถาบันที่เป็นไปตามมาตรฐานทางโลก แต่ไม่ใช่มาตรฐาน
ของพระเจ้า คริสตจักรอาจให้ลักษณะของการประสบ
ความสำเร็จอย่างมากและยังคงเป็นความล้มเหลว การ
เพิ่มขึ้นของสถิติทางการเงินและสมาชิกของโบสถ์อาจมา
พร้อมกับการลดลงอย่างรวดเร็วในด้านจิตวิญญาณ

พนักงานในคริสตจักรอาจทำงานได้ดี แต่มีความสัมพันธ์
กับพระเจ้าไม่ดี

เมื่อไม่นานมานี้เราตกใจกับข้อความหลายตอนในหนังสือ
ชื่อ Keys To The Deeper Life (กุญแจสู่ชีวิตที่ลึกซึ้ง
ยิ่งขึ้น) โดย A. W. Tozer (เอ. ดับเบิลยู. โทเซอร์) การ
ถวายเป็นไมใช่คริสเตียนเซเวนเดย์แอดเวนติส ในหนังสือ
ผู้เขียนเข้าใจว่า ‘เส้นแบ่งระหว่างคริสตจักรและโลกได้ถูก
ลบเลือนไปหมดแล้ว นอกเหนือจากความบาปที่ร้ายแรง
กว่าบางอย่างแล้ว บาปของโลกตอนนี้ได้รับการยอมรับ
จากคริสเตียนที่บังเกิดใหม่ด้วยซ้ำ และแม้กระทั่งการ
ลอกเลียนแบบในชีวิตของพวกเขาเอง เยาวชนที่นับถือ
ศาสนาคริสต์นำชาวโลกที่เลวร้ายที่สุดเป็นแบบอย่างและ
พยายามเลียนแบบพฤติกรรมของพวกเขา ผู้นำทาง
ศาสนาได้นำเทคนิคของนักโฆษณามาใช้ ตอนนี้ เช่น การ
โอ้อวด การล่อลวง และการพูดเกินจริงอย่างไร้ยั้งอาย
ถือเป็นขั้นตอนปกติในงานของคริสตจักร บรรยายากาทาง
ศีลธรรมไม่ใช่ของพันธสัญญาใหม่ แต่เป็นของฮอลลีวูด
และบรอดเวย์ ผู้สอนศาสนาส่วนใหญ่ไม่ใช่แบบอย่าง
สำหรับผู้อื่นอีกต่อไป พวกเขาเลียนแบบและโลกก็เป็น
ต้นแบบของพวกเขา (หน้า 16)

คำฟ้องนี้รุนแรงเกินไปหรือไม่ เราคิดว่าไม่ มีคริสเตียน
จำนวนมากเกินไป [เลียนแบบ] ... โลกในรูปลักษณ์และ
ความประพฤติ พวกเขาเลียนแบบแทนที่จะเป็นต้นแบบ
พวกเขานำเทคนิคทางโลกเข้ามาในคริสตจักรเพื่อดำเนิน
พระราชกิจของพระเจ้าต่อไป

บางที คุณโทเซอร์ อธิบายเลาดีเซียได้ดีที่สุดเมื่อท่านกล่าว
ว่า "งานทางศาสนาสามารถทำได้โดยมนุษย์โดยธรรมชาติ
โดยไม่ต้องมีของประทานจากพระวิญญาณและสามารถ
ทำได้ดีและชำนาญ แต่งานที่ลงนามเพื่อนิรันดร์สามารถ
ทำได้โดยพระวิญญาณนิรันดร์เท่านั้น ไม่มีงานใดมีความ
เป็นนิรันดร์อยู่ในงานนั้นเว้นแต่จะทำโดยพระวิญญาณ
โดยผ่านของประทานที่พระองค์ทรงฝังไว้ในจิตวิญญาณ
ของมนุษย์ที่ได้รับการไถ่ บุคคลที่มีพรสวรรค์ทาง
วิญญาณมีอยู่ไม่กี่คนในหมู่พวกเรา ตัวอย่างเช่น เมื่อเรา
ต้องการผู้นำที่มีของประทานแห่งการตัดสินใจดี เราไม่มี
พวกเขาและถูกบังคับให้ถอยกลับไปใช้เทคนิคของโลก
ในช่วงเวลาของประวัติศาสตร์โลกนี้ เราต้องการคนที่
เข้าใจพระวจนะของพระเจ้าและหลักการของพระเจ้า แต่
เรามีมนุษย์ที่ทำแบบสำรวจ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
และการอภิปรายของคณะกรรมการแทน (Ibid., หน้า 40,
41)

งานศาสนาสามารถทำได้อย่างชำนาญและได้ดีโดยมนุษย์
โดยธรรมชาติหรือไม่ คำตอบคือ ใช่ แพทย์สามารถรักษา
โรคได้ ศัลยแพทย์สามารถทำการผ่าตัดได้ ครูสามารถ
สอนหนังสือได้ ผู้ส่งเสริมสามารถสนับสนุนได้ สื่อมวลชน
สามารถผลิตหนังสือพิมพ์ได้ พยาบาลสามารถดูแลคน
ป่วยได้ เลขานุการสามารถทำงานในสำนักงานได้
บรรณาธิการสามารถแก้ไขได้ ศิลปินเค้าโครงสามารถ
สร้างงานออกแบบที่ชาญฉลาดสำหรับนิตยสารได้ ผู้ดูแล
ระบบสามารถกำหนดอายุและสั่งการได้ เฮอร์คิวลีส
สามารถจัดการด้านการเงินได้ และถัดไป คือ กิจกรรม
ทั้งหมดเหล่านี้อาจดำเนินการโดยตามธรรมชาติของ
มนุษย์ได้

ความแตกต่างระหว่างมนุษย์ที่ ‘เป็นธรรมชาติ’ กับมนุษย์
‘ทางฝ่ายจิตวิญญาณ’ นั้นค่อนข้างชัดเจนใน 1 โครินธ์
2:11-16 (เช่นในโรม 8:1-4) ‘แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่ง
เหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะ
เขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา’ (1 โครินธ์ 2:14)

ธรรมชาติของมนุษย์ไม่เห็นความจำเป็นในการยอมและ
ปฏิบัติตามคำแนะนำจากพระวิญญาณของพระเจ้าโดย
ปริยายตามที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์หรือในงานเขียนของ
วิญญาณแห่งการพยากรณ์ มนุษย์โดยธรรมชาติมองไม่

เห็นอันตรายใด ๆ ในการเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากพระ
ประสงค์อันชัดแจ้งของพระเจ้า ในทางตรงกันข้ามมนุษย์
ฝ่ายวิญญาณไม่เชื่อมั่นในตนเองและพยายามอย่างจริงจัง
ที่จะทำงานของพระเจ้าในทางของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้หาก
มนุษย์โดยกำเนิดอยู่ในตำแหน่งผู้นำในงานของพระเจ้า
คริสตจักรก็ตกอยู่ในอันตราย

แล้วความต้องการอย่างหนึ่งของเลาดีเซียคืออะไร ว่าผู้นำ
คนงาน รวมถึงพนักงานทุกคนและผู้มีอิทธิพลทั้งหมดของ
คริสตจักรที่เหลืออยู่จะต้องอยู่ทางฝ่ายจิตวิญญาณไม่ใช่
ทางธรรมชาติของมนุษย์ คำตอบของเราจะเป็น
อย่างไร เราจะแก้ตัวในข้อบกพร่องของเราต่อไปและ
ประกาศว่าเราไม่ต้องการอะไรอีกหรือไม่ หรือเราจะกลับ
ใจหรือไม่

ขณะที่เราตัดสินใจของเรา พระเยซูทรงยืนอยู่ที่ประตูและ
ทรงรอคอย

บทบรรณาธิการนี้เจาะลึกถึงหัวใจของปัญหาที่น่าตื่นเต้นที่เราเผชิญในฐานะคริส
เตียนวาระสุดท้าย เรามีความเชี่ยวชาญในความเป็นธรรมชาตินอกในการเป็นผู้ชาย
และผู้หญิง เราได้เรียนรู้วิธีการทำงาน วิธีผ่านการทำข้อสอบและวิธีการทำงานให้
สำเร็จลุล่วงในโลกแห่งธรรมชาติโดยใช้วิธีการทางธรรมชาติ นอกจากนี้เรายังมี
ความเชี่ยวชาญในการนับถือศาสนาและดำเนินการคริสตจักรโดยใช้วิธีการทาง
ธรรมชาติ ทุกวันนี้ ความต้องการอย่างยิ่งของเราคือการรู้วิธีที่จะเป็นชายหญิงด้าน

ฝ่ายวิญญาณ สิ่งนี้ไม่เพียงแต่เป็นกุญแจสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์เท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจแห่งความสำเร็จในคริสตจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

เราทุกคนเกิดมาเป็นชายและหญิงตามธรรมชาติ เราจะต้องเกิดใหม่ทั้งชายและหญิงทางฝ่ายจิตวิญญาณ คำถามเดียวที่สำคัญสำหรับเราคือเราจะเป็นชายและหญิงทางฝ่ายจิตวิญญาณได้อย่างไร เรารู้ว่าเราควรจะเป็นอย่างไร แต่สิ่งที่เราต้องมุ่งเน้นคือคำถามง่าย ๆ ว่า “อย่างไร”

มีหลักปรัชญาอยู่สามประการที่เราต้องจำไว้หากเราปรารถนาที่จะเป็นชายและหญิงทางฝ่ายจิตวิญญาณอย่างแท้จริง

หลักการ #1 - พระเจ้าทรงสถิตอยู่ข้างเรา

เรื่องราวต่อไปนี้เล่าโดย ดิ๊ก วินน์ ในปี ค.ศ. 1984 ในหนังสือพิมพ์ สถาบันไวมาร์ (Weimar Institute)

แม้ว่าเราทุกคนยังเด็กเกินไปที่จะขับรถ แต่เราพบว่ารถคันนี้น่าดึงดูด เรากียังอยากที่จะขับรถ พ่อของทอมได้มอบรถคันนี้ให้กับทอม นั่นคือรถเซฟโรเลตคูเป้ ปี ค.ศ. 1930 พร้อมคลัทช์แฉีกแบริบิท เพื่อให้เขาหัดขับภายในบริเวณบ้านเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย ก่อนที่จะปล่อยให้เขาขับรถบนท้องถนนรอนจนกว่าเขาจะได้รับใบอนุญาตขับที่ถูกต้องตามกฎหมายก่อน

แต่เมื่อพี่ชายของผมแลร์รี่และผมได้อยู่ด้วยกันกับทอม เพื่อนสมัยเด็ก ไม่มีอะไรมากที่จะทำให้เราพ้นจากการสร้างความปั่นป่วนได้ และแม้ว่าเราแทบจะไม่ว่าจะจับปลายประแจรถอันไหน แต่เราก็จัดการกับป้ายวันอาทิตย์หนึ่งที่ไม่ได้ทำอะไร เพื่อนาเซฟวิตัวเก่ากลับมาอีกครั้ง เราได้เล่นเครื่องรถยนต์ เหล็กหล่อที่แข็งแรง 'Blue Flame 6' นั้นส่งเสียงดังกึกก้อง เรารู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก เราเดินไปรอบ ๆ ฝากระโปรงรถที่เปิดอยู่ เดินกันที่ด้านหลังและยิ้มให้กับข้อตกลงที่ไม่ได้พูดที่เราจะไม่ปิดเครื่องยนต์

จนกว่าเราจะรู้สึกถึงพลังของมันจากใต้ซั่มมันหลัง
พวงมาลัย

เรามองไปที่ถนนลูกรังของบ้านทอมและแผนการก็เริ่ม
ดำเนินการขึ้น แน่นอนว่าทอมต้องนั่งหมากบนเบาะ
คนขับคนแรก เพื่อนบ้านของเขาก็กระโดดเข้ามานั่งเบาะ
ข้าง ๆ เขา แลร์รี่กับผมขึ้นนั่งเบาะหลัง ทอมใช้เกียร์ถอย
หลังและไปรยกรวดกับบังโคลนรถด้านหลัง - ยึดทางรถ
เล่นไปด้านหลัง เราหันหลังให้พวงมาลัย มีทริปหนึ่งเรา
ขับรยย้อนกลับจากนั้นกลับด้วยเกียร์ต่ำ เมื่อเรากล้ามาก
ขึ้นเราก็ได้เปลี่ยนมาใช้เกียร์สองสำหรับครึ่งทาง

ในช่วงบ่ายสายๆ เราได้สูญเสียความรู้สึกตื่นเต้นไปสำหรับ
การเดินทางไปบนสายถนนสายนี้

และเราได้ข้อสรุปว่าเนื่องจากทอมขับรยอยู่บนสายถนน
นอกชนบท มันจะปลอดภัยที่จะกลับไปทางเท้าและฝึก
เลี้ยวเข้ามุมถนน การเดินทางแต่ละครั้งพาเราไปตามถนน
ไกลขึ้นและเลี้ยวเข้าสู่ถนนรถเล่นได้เร็วขึ้น และเราพบว่า
การนั่งโดยสารที่ดีที่สุดคือการเปล็ดเพลินบนกระดานวิ่ง
หรือทางบันไดรถสองฝ่าย

การขับซั่มครั้งสุดท้ายนี้เป็นเวอร์เป็นกรรมของทอม เพื่อน
บ้านอยู่หลังพวงมาลัยมุ่งมั่นที่จะเอาชนะพวกเราที่เหลือ

ในการต่อรองด้วยความเร็วสูง 90 องศาในการเลี้ยวบนทางลูกรัง ทอมและแลร์รี่นั่งอยู่ติดตรงบันไดรั้วด้านขวา พวกเขาจึงสามารถเลี้ยวซ้ายได้อย่างเฉียบคม ผมจับจุดที่ปลอดภัยที่สุดที่อยู่ติดบันไดรถด้านซ้าย

แต่เพื่อนบ้านปรับเกียร์มากเกินไป ขณะที่เซฟวีดูแลอยู่ตรงหัวมุมเกือบจะปิดรั้วทางด้านขวาของรถ ทอมและแลร์รี่ก็กระโดดออกกระดานวิ่งข้ามรั้วและกลิ้งผ่านทุ่งเลี้ยงวัว จากตำแหน่งที่ปลอดภัยของผมที่ด้านในของโค้ง ผมส่งเสียงพร้อมกับเสียงหัวเราะกับสภาพของพวกเขา แต่เพียงชั่ววินาที เพื่อนบ้านได้ปรับเกียร์เกินการเลี้ยวของเขาและไถ่เข้ารั้วด้านข้างฝ่ายที่ผมนั่ง สะโปกชนเสารั้วใหญ่ และแม้ว่าเสาจะหักลงที่พื้น แต่มันก็ทำให้ผมหลุดจากกระดานวิ่งและข้อเท้าของผมไปอยู่ข้างใต้ที่ล้อหลัง

เมื่อฝุ่นเริ่มจับตัวผมสังเกตเห็นว่าทุกคนกำลังวิ่ง พ่อของทอมออกจากบ้านตรงข้ามระเบียงและมุ่งหน้าลงบันไดทอม เพื่อนบ้านและแลร์รี่มาหาผมก่อน "สร้างทำเป็นว่าพวกเขาไม่เจ็บ" พวกเขาวิ่งวอนด้วยเสียงกระซิบดังๆ ว่า "ไม่ฉันเราจะต้องเตือนร้อนกันแน่" ตะลึงเกินไปที่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับผมก็กระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตาม "พยายามเดิน" พวกเขากระตุ้น 'พ่อของทอมดูเป็นโอรธจริงๆ'

ผมพยายามลุกขึ้นและเดิน แต่มีบางอย่างเกี่ยวกับข้อเท้า
ซ้ายที่ไม่สามารถพยุงตัวผมได้ "เร็วเข้า" พวกเขาวิงวอนว่า
"เขาเกือบจะมาถึงแล้ว เพื่อนรัก เรากำลังมีปัญหา" ใน
ที่สุดผมก็ดูที่ข้อเท้าของผม มันหันเข้าด้านในเป็นมุมฉาก
เพราะความเจ็บปวดยังไม่มากระทบผม ผมจึงหัวเราะ
เพื่อนสามคนนี้กังวลว่าจะ "มีปัญหา" กับพ่อทอมเมื่อ
ปัญหาอยู่ที่ข้อเท้าของผม

อารมณ์ขันที่น่าหัวเราะของสถานการณ์ทำให้เราทุกคน
สนุกในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่เหตุการณ์นั้น แต่
เมื่อไม่นานมานี้ผมได้เริ่มเห็นข้อมูลเชิงลึกที่กว้างขึ้น พวก
เราไม่จำเป็นต้องกลัวความโกรธของพ่อของทอม เรา
จำเป็นต้องกลัวผลการทำลายล้างของความโง่เขลาของเรา
เอง และพ่อของทอมด้วยประสบการณ์ที่ยาวนานและ
วิจรรณญาณที่เป็นผู้ใหญ่อาจช่วยให้เราหลีกเลี่ยงการทำ
อะไรที่โง่เขลาได้

จิตใจของผมคิดมาหลายปีแล้วว่าเมื่อผมทำผิดกฎของพระเจ้า
ผมก็มีปัญหากับพระเจ้า ความคิดของเราเกี่ยวกับ
พระเจ้าเป็นความคิดเดียวกันกับที่เราเกี่ยวข้องกับพ่อของ
ทอมขณะที่เขากำลังเดินทางไปหาเรา เมื่อมองข้ามความ
เจ็บปวดและความเศร้าโศกที่เราได้รับมาสู่ตัวเรา เราสั่น
สะท้านด้วยความกลัวด้วยความโกรธที่คาดไว้เรามั่นใจว่า

พระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา เราพยายามแสวงหาทำเป็นว่า
ไม่เจ็บ โดยหวังว่าสิ่งนี้จะช่วยลดปัญหาที่จะมาถึงเรา แต่
เรามั่นใจมากกว่าปัญหาของความบาปคือมันทำให้พระเจ้า
ชุนเคื่องจนเรามองไม่เห็นความเจ็บปวดที่บาปได้ก่อขึ้น
เราไม่เห็นพระเจ้ากำลังมาไม่ใช่เพื่อให้เราเดือดร้อน แต่
เพราะเราตกที่นั่งลำบากแล้ว เขามาไม่ใช่เพื่อลงโทษ แต่
เพื่อช่วยชีวิต ‘เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้พระบุตรของ
พระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลก
ให้รอดโดยพระบุตรนั้น’ (ยอห์น 3:17) และเมื่อพระองค์
เข้ามาใกล้เราเราจะมองไม่เห็นน้ำตาในดวงตาของ
พระองค์

สิ่งแรกที่เราต้องแน่ใจในการมุ่งสู่การเป็นชายและหญิงฝ่ายจิตวิญญาณคือภาพพจน์
ของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้เรียกร้องให้เรามีชัยชนะเหนือความบาปเพื่อให้เราบรรลุ
มาตรฐานที่สูง พระองค์ทรงเปิดโอกาสให้เราได้รับชัยชนะเพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องหัก
ข้อเท้าฝ่ายจิตวิญญาณบ่อยๆ พระเจ้าทรงไม่ได้รอที่จะประณามเรา แต่พระองค์
กำลังมาเพื่อช่วยเรา - เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด หากเราไม่เห็นพระเจ้าอยู่เคียงข้าง
เรา ในเรื่องทั้งหมดนี้เราจะพยายามมากขึ้นและเกิดความล้มเหลว ยิ่งเราพยายาม
หนักขึ้นก็จะเกิดความล้มเหลวจนกว่าเราจะท้อแท้และเลิก ถ้าเรารู้ว่าพระเจ้าทรง
อยู่ข้างเราจริง ๆ เห็นใจเรา ให้ความเป็นไปได้ ช่วยเหลือเรา เราก็จะประสบกับชัย
ชนะที่แท้จริง

หลักการ #2 - อันตรายจากการออกนอกเส้นทาง

The Inside Report (รายงานภายใน) ฉบับเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1986 ซึ่งจัดทำโดย Amazing Facts (อเมซิงแฟ็ค) เสนอบทความต่อไปนี้อย่างผู้เขียนที่ไม่รู้จักซึ่งแสดงให้เห็นถึงอันตรายจากการออกนอกเส้นทาง

การออกนอกเส้นทางไปเป็นหนึ่งในอิทธิพลชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เชื่อมากพอๆ กับผู้ที่ไม่เชื่อ เราออกนอกเส้นทางไปอย่างนุ่มนวลและเงียบงันเหมือนเรือที่ลอยไปตามกระแสน้ำ กระบวนการนี้เป็นไปโดยไม่รู้ตัวเพราะเรากำลังลอยอยู่บนกระแสน้ำที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ กระแสน้ำมีทั้งในตัวเราและรอบตัวเรา กระแสน้ำภายในเป็นแรงผลักดันของความปรารถนาตามธรรมชาติของเรา ความรักในความสุขและความสบายของเรา ความปรารถนาทางเนื้อหนังของเราและความเป็นโลกแห่งจิตวิญญาณของเรา รอบตัวเรามีกระแสน้ำอื่น ๆ ที่ไหลไปในทิศทางเดียวกันนั่นคือการออกนอกเส้นทางที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต จิตวิญญาณแห่งยุคชนบทรอบคอบและนิสัยที่ดี ทัศนคติวัตถุนิยมในธุรกิจ วรรณกรรมและความบันเทิง ทั้งหมดนี้หมุนไปรอบๆ เราไม่หยุดหย่อน สัมผัสเรา อิง

แอบแนบชิดเรากระทำต่อเรา และพบว่าอยู่ในจิตวิญญาณ
ที่พวกเขาเป็นญาติกัน

ไม่ต้องใช้พลังงานใดๆ ในการล่องไปตามกระแสน้ำหรือ
ถูกพัดพาไปบนยอดของกระแสน้ำ สิ่งที่เป็นสำหรับชีวิต
ที่ออกนอกเส้นทางคือการพักผ่อนไม่ต้องทำอะไรเลย
ยอมรับอิทธิพลทางโลกทั้งในและรอบตัว

เป็นเพราะชีวิตที่ออกนอกเส้นทางนั้นง่ายมากที่จะติดตาม
ทุกคนที่ติดตามพระคริสต์มาระยะหนึ่งรู้สึกว่าเป็นที่
จะต้องกล้ายืนหยัดและต่อต้านการออกนอกเส้นทางของ
ชีวิตอย่างมั่นคง พระคริสต์ทรงกระตุ้นมนุษย์อยู่เสมอ
เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มและความมุ่งมั่นต่อหนึ่งเสียงและ
หยุดการถูกโยนไปมาเหมือนใบไม้บนสายธารแห่งชีวิต
การกล่าวโทษคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสมัยของโนอาห์ไม่ใช่ว่า
พวกเขาเป็นคนใช้ความรุนแรง แต่เป็นพวกเขาใช้ชีวิตที่
ไม่ได้รับการตรวจสอบออกนอกเส้นทางอยู่บนพื้นผิวของ
สิ่งต่าง ๆ ยอมอ่อนข้อให้กับการติดเชื่อทางสังคม การกิน
และดื่มในวันที่พระเจ้าทรงมาเยือน

การได้รับความรอดต้องใช้ความพยายาม ความคิด ความ
สมบูรณ์และการมีวินัยในตนเอง การหลงทางทำให้ไม่มี
ความต้องการเช่นนั้น สิ่งที่เป็นมีเพียงแค่การออกนอก
เส้นทางไปเท่านั้น แม้ว่าเราจะรู้ตัวว่าเรากำลังออก

นอกเส้นทางจากเส้นทางที่เป็นแผนภูมิของเราและ
ประสาทสัมผัสทางจิตวิญญาณของเรากำลังมีดลง แต่ก็ยัง
มีความหวังที่ผิดพลาดอยู่ในใจของเราเสมอว่าพลังงานที่
สว่างไสว และความพยายามในส่วนของเราสามารถพลิก
สถานการณ์ทั้งหมดได้ตลอดเวลา เราประเมินอิทธิพลของ
การออกนอกเส้นทางต่ำเกินไป

ฤดูหนาววันหนึ่งมีผู้พบเห็นนกบนท่อนไม้ที่ลอยไปตาม
แม่น้ำเพื่อไปยังน้ำตกในแอ่งการ่า เห็นได้ชัดว่ามีความสุข
กับการเคลื่อนไหวของกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก มันไม่มี
ความรู้สึกถึงของอันตราย ทำไมต้องกลัว มันไม่มีปีกหรือ
มันบินออกไปเมื่อถึงจุดอันตรายไม่ใช่หรือ ดังนั้นมันจึงคิด
ว่าในขณะที่มันวางอยู่อย่างปราศจากความระมัดระวังบน
แผ่นไม้ที่ถล่มลงมาใกล้ขอบที่น้ำเวียนหัว

เมื่อถึงจุดอันตรายมันพยายามทะยานขึ้น แต่อนิจจา มัน
ไม่สามารถ หมอกของแม่น้ำได้จับตัวเป็นน้ำแข็งบนปีก
ของมันและมันจึงตายไปอย่างน่าสังเวชขณะที่น้ำไหล
ทะลักเข้าท่วม ไม่มีอันตรายร้ายแรงที่นิสัยของเราจะแก้ไข
เราได้อย่างไม่น่าเชื่อจนหลุดลอยไปจากสถานการณ์ต่าง
ๆ ที่เราไม่สามารถปลดปล่อยตัวเองได้แม้ในเวลาที่เรา
ต้องการ

เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อยุติผลกระทบอันเลวร้ายของการ
ออกนอกเส้นทางและกำจัดอิทธิพลของกระแสเหล่านี้ใน
ชีวิตที่คุกคามทำลายเรา ผู้เขียนภาษาฮีบรูให้คำแนะนำที่
ใช้ได้จริงนี้ว่า “เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความ
เหล่านั้นที่เราได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมิฉะนั้นใน
เวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น”
(ฮีบรู 2:1)‘ที่เราได้ยิน’ เป็นเพียงข้อเท็จจริงอันยิ่งใหญ่
ของพระกิตติคุณความจริงค่านิยมและคำเตือนซึ่งสร้าง
และทำให้เรามีสุขภาพที่ดีทางศีลธรรมและจิตวิญญาณ

อ่านเรื่องราวชีวิตของพระคริสต์อีกครั้งและไตร่ตรองถึง
ความสำคัญของกางเขนของพระองค์ซึ่งแสดงให้เห็นถึง
การทดสอบความเข้มแข็งของพระองค์ต่อชีวิตที่ออกนอก
เส้นทาง ขอให้การต่อต้านอย่างหนักแน่นของพระเจ้าของ
เราต่อการออกนอกเส้นทางของเวลาทั้งหมดของพระองค์
ยึดเหนี่ยวจิตใจของเราและทำให้จิตใจของเราอึดตัวจน
อึดตัวจนทำให้เจตจำนงของเรามีความอดทนที่คล้ายคลึง
กัน มีที่หลบภัยที่แท้จริงเพียงแห่งเดียวจากการ
ล่องลอยและ นั่นคือการยึดอย่างปลอดภัย เรือที่จอด
อย่างแน่นหนาไม่เคยลอยลำ และชีวิตที่ยึดติดกับพระ
คริสต์ด้วยสายสัมพันธ์ที่สายแห่งศรัทธาความหวังความรัก

และการรับใช้ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีสติและผ่านการทดสอบ
อย่างมีสติจะไม่มีวันออกนอกเส้นทาง

หลักการที่สองที่เราต้องใช้คือการต่อสู้กับความง่วงนอน เราไม่สามารถสรุปได้ว่าเรากำลังจะข้ามแม่น้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต่อต้านกระแสของโลกและกระแสของหัวใจของเราเองซึ่งเป็นสิ่งที่เกียจคร้านและเห็นแก่ตัวโดยธรรมชาติ หากเราหวังว่าจะเป็นชายและหญิงฝ่ายจิตวิญญาณ เราต้องใช้ความคิดริเริ่มและความพยายามบางอย่างกับกระบวนการนี้

หลักการ #3 – กระตุ้นเจตจำนง

เขียนในหนังสือพิมพ์ *Campus Chronicle* ของ Pacific Union College (พงศาวดารวิทยาเขตวิทยาลัยสมาคมแปซิฟิก) เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 1984 มาร์ลิน นิตเทล เล่าเรื่องนี้

ชายร่างสูงใหญ่เปิดประตูของผม เดินเข้ามาแล้วทิ้งตัวนั่งลงบนถู่ถั่วสี่เหลี่ยมข้างหน้าต่างหอพัก "คุณเป็นอย่างไรบ้าง" ผมถามเขา

‘ดี’ น้ำเสียงของเขาดูคลุมเครือ

ผมเอนหลังพิงเก้าอี้และเอียงศีรษะรอให้เขาพูดต่อ แต่เขากลับนั่งเงียบ

‘คุณดูเหมือนไม่มั่นใจเลยนะ คุณสบายดีจริง ๆ หรือ’ ผมพูดอย่างช้าๆ

‘แล้วผมจะทำยังไงดีล่ะ’ เขาพูดโพล่งออกมา ‘มีบางอย่างในชีวิตที่ผมอยากจะหยุดทำ ผมถามพระเจ้าแล้ว แต่เมื่อการทดลองมาถึง ผมก็หยุดตัวเองไม่ให้ทำไม่ได้ ทุกอย่างดูเหมือนไม่มีอะไรจนการทดลองเข้ามา’

‘คุณใช้เวลากับพระเจ้าในตอนเช้าไหม’

‘ใช่’ เขาพูดอย่างล่งเล ‘แต่นั้นไม่ได้ช่วยให้ผมไม่ล้มลงในการทำบาป’

‘คุณหมายถึงคุณอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ แต่ยังมีปัญหากับมันอยู่ใช่ไหม’

‘ใช่’

ถ้าเป็นคุณ คุณจะพูดอย่างไรกับเขา เราเห็นได้ชัดว่าอุทยานภาพของพระเจ้าไม่ได้มีความขาดตกบกพร่องประการใด พระเจ้าตรัสและแผ่นดินก็ปะทุขึ้นจากน้ำ พระองค์แค่เปิดพระโอษฐ์และดวงดาวก็ส่องประกายระยิบระยับ หนึ่งในกองกำลังทูตสวรรค์ของพระองค์สังหารทหาร 185,000 คนในคืนเดียวและกองทัพซาตานทั้งหมดหนีจากทูตสวรรค์องค์เดียวของพระองค์ในเช้าวันพินคืนพระชนม์

ปัญหาที่ชัดเจนคือตัวฉันเอง ต้องพยายามให้หนักกว่านี้ไหม ไม่ใช่อีกแล้ว - ไม่ใช่อีกต่อไปแล้ว - เพียงแค่ฟ่ายแพ้เท่านั้น ฉันไม่สามารถแบกรับความคิดที่จะใช้กำลังของตัวเองมากขึ้นเพื่อพยายามต้านทานการล่อลวง แต่ยังมี ความหวัง ความหวังนั้นอยู่ในคำพูดที่เข้าใจผิดมานานโดยนักศาสนศาสตร์ นั่นคือเจตจำนง

เจตจำนงของเราเปรียบเสมือนสวิตช์สุดท้ายที่จุดประกายเครื่องยนต์หลักสามตัวของกระสวยอวกาศของนาซาใน

ไม่กี่วินาทีแรงผลักดันเกือบ 1.1 ล้านปอนด์ก็แผดเผาแผ่น
ยิงจรวด ยาน 18 ชั้น 4.5 ล้านปอนด์แยกตัวออกจาก
หอคอยปล่อยและลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า จรวดเชื้อเพลิงแข็ง
สองลูกจุดระเบิดด้วยกำลังห้าเท่าของเครื่องยนต์อื่น ๆ
ภายในไม่กี่นาที ยานกำลังเดินทางอย่างรวดเร็วมันจะพา
เราไปจากเมืองอังกวิน ถึง เมืองลอสแอนเจลิส ใน 106
วินาที พลังที่มีแรงมหาศาลทั้งหมดนี้เริ่มต้นด้วยน้ำมือของ
มนุษย์ มือที่อ่อนแอที่เปลือยเปล่าโดยที่ไม่จำเป็นเลย

บ่อยครั้งที่เราขังตัวเองอยู่ในปราสาทที่สร้างขึ้นจากนิสย
เก่า ๆ และความกลัวของเรา เราขุดคูเมืองและสร้าง
สะพานซีก บ่อยครั้งที่เรานั้นควรจะปล่อยเชือกและลด
สะพานลง แต่เรายังคงแขวนชีวิตของตัวเองไว้ ในขณะที่
เราพูดว่า 'ขอเชิญเข้ามาเถิด พระบุตรพระเยซู ขอเข้ามา
รับปราสาทนี้ไปเถิด' แต่เราไม่ได้เลือกที่จะปล่อยสะพาน
ลง เราต้องเลือกที่จะปล่อยมันไป

ชีวิตของเราที่ถูกล่อลวงมักดูเหมือนห้องมืดที่มีเหล่าอสูร
ในอดีตกรีดร้องจากตู้เสื้อผ้า เพียงแค่แง้มประตูออก ความ
มืดดำราวกับความบาปและเสียงในสมองดังราวกับเสียง
ฟ้าร้องเหมือนคลื่นบนชายฝั่ง ทุกสิ่งดูเหมือนสูญสิ้นและ
สิ้นหวัง อำนาจมืดเป็นฝ่ายชนะ จนกว่าเราจะระลึกถึง
ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า แม้ว่าจะซ่อนจากมุมมอง แต่มันก็

เลื่อยทะลุกำแพงด้วยไม้เลื่อยคล้ายแมงมุม แต่อย่างไรก็ตาม ความใกล้ชิดนั้นไม่นำมาซึ่งความสว่าง เราต้องมีการเพิ่มการกระทำของมนุษย์เข้าไปเพื่อจะติดตั้งโคมไฟบนเพดานต่อด้วยพลังไฟฟ้าในกำแพง และเราจะต้องเปิดสวิตช์

ความเชื่อคือเชื่อในพลังงาน เจตจำนงคือสิ่งที่ทำให้เรากดเปิดสวิตช์ และพลังไฟฟ้าในกำแพงทำให้เกิดแสงจากโคมไฟ ตู้อิฐฝ้าปิดลงและอสุภะก็ส่งเสียงกรีดร้องก็หายไป ความสว่างและความสงบเข้ามาแทนที่ การต่อสู้ได้จบลงแล้ว

ผมได้แบ่งปันสิ่งที่ได้ค้นพบเกี่ยวกับเจตจำนงโดยมีชายคนหนึ่งชื่ออรรถโยธยอยู่บนถู่ถู่สี่เหลี่ยม เขายังไม่ได้ลองทำแบบนั้น ไข่แล้ว แน่ใจว่าเป็นเช่นนั้น เขารู้ว่ามันจะได้ผล "ขอบคุณ" เขาพูดในขณะที่เขาออกจากห้องของผมไป ผมมองดูเขาเดินไปตามห้องโถง มันมีจุดเริ่มต้นในก้าวของเขา

ไม่ใช่เรื่องที่เกินเลยที่จะพูดว่าทุกอย่างเกี่ยวกับการเป็นคนที่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ดีนั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงเกี่ยวกับการหยุดการออกนอกเส้นทาง เกี่ยวกับความบาปที่กำลังจะเข้ามาถึง จุดศูนย์กลางของทุกอย่างอยู่ที่เจตจำนง โปรดทราบว่าเราไม่ได้พูดถึงจิตตานุภาพที่นี่ มันไม่ได้เกี่ยวกับความอดทนและความมุ่งมั่น เจตจำนงเป็นกระบวนการตัดสินใจ นี่คือวิธีที่เราจะตัดสินใจเลือกสักอย่าง เราต้องการเลือกใช้แหล่งพลังงานฤทธิ์อำนาจที่แตกต่างจากที่มนุษย์ทั่วไปใช้

อำนาจในการตัดสินใจ

ในหนังสือ ข่าวประเสริฐสำหรับเยาวชน หน้า 151-154 เราพบแนวคิดที่สำคัญที่สุดบางประการเกี่ยวกับความรอดส่วนตัวของเราที่เคยเขียนไว้ “ศาสนาที่บริสุทธิ์เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเจตจำนง เจตจำนงนั้นเป็นอำนาจการปกครองที่มีอยู่ตามธรรมชาติในตัวของผู้มนุษย์ ซึ่งจะนำความสามารถอื่นๆ ทั้งหมดให้มาอยู่ภายใต้การควบคุมของมัน เจตจำนงไม่ใช่สัจนิยมหรือแรงโน้มน้าวตามความรู้สึกแต่เป็นพลังการตัดสินใจซึ่งผลักดันเหล่าบุตรทั้งหลายของผู้มนุษย์ให้เชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระเจ้า” (น. 151) สังเกตว่าเจตจำนงไม่ใช่อารมณ์ของเราหรือธรรมชาติที่ตกต่ำของเรา มันคืออำนาจในการตัดสินใจและสวิตช์ที่ขัดขวางไม่ให้ความคิดของเราดำเนินไปในทางใด

คำสั่งดังกล่าวยังคงมีคำเตือน “คุณจะตกอยู่ในอันตรายตลอดเวลาจนกระทั่งคุณเข้าใจถึงพลังกำลังที่แท้จริงของเจตจำนง คุณอาจเชื่อและสัญญาได้ทุกเรื่อง แต่ความเชื่อและคำมั่นสัญญาเหล่านั้นจะไม่มีคุณค่าจนกว่าคุณจะยอมมอบเจตจำนงให้ไปอยู่ฝ่ายความเชื่อและการกระทำ.... แต่คุณต้องไม่สิ้นหวัง คุณต้องแน่วแน่ที่จะเชื่อ แม้ไม่มีอะไรที่คุณเหมือนจะถูกต้องและเป็นจริงต่อคุณ” (หน้า 151, 152)

นี่คือจุดที่เจตจำนงแตกต่างจากอารมณ์และความรู้สึก เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนความรู้สึกของพระองค์เป็นไปในทางลบหรือไม่? ข้อความที่ได้รับผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเขียนว่าที่น่าทึ่งที่สุดเล่มหนึ่งกล่าวว่า “ความหวังไม่ได้มองทะลุประตูลุมฝังศพ” (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 753) พระคริสต์รู้สึก

เหมือนว่าพระองค์จะไม่มีชีวิตอีกแล้ว พระองค์ต้องทำอะไร? พระองค์ต้องเปลี่ยนความคิดของพระองค์เอง - สวิตช์แห่งพระประสงค์ของพระองค์ - พูดว่า “เราจะเชื่อแม้ว่าจะไม่มีอะไรที่ดูเหมือนจริงหรือเป็นจริงสำหรับเรา แม้ว่าเราจะรู้สึกว่าจะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระบิดาของเราอีก เรายังคงเลือกที่จะไว้วางใจว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งที่ดีที่สุด”

ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเขียนว่า “คุณไม่อาจควบคุมแรงกระตุ้นของตนเองและอารมณ์ของตนเองให้เป็นไปตามที่คุณปรารถนาได้ แต่คุณสามารถบังคับเจตจำนงของคุณเองได้” (ข่าวประเสริฐสำหรับเยาวยชน หน้า 152) จนกว่าเราจะเข้าใจหลักการนี้ เราจะตกอยู่ในอันตรายอย่างแท้จริง เพราะเราจะให้ความหวังและสัญญาต่อไปและเราจะล้มเหลวต่อไป เมื่อทุกอย่างดูเหมือนเป็นไปได้และความรู้สึกของเราไม่สามารถควบคุมได้ เราจะทำอย่างไร เมื่อเราก้าวขึ้นมาด้วยความรู้สึกท้อแท้และตกต่ำเราต้องจำไว้ว่าอารมณ์และความรู้สึกเชื่อถือไม่ได้ งานของเรา ณ จุดนั้นคือการใช้สวิตช์ของเจตจำนง อารมณ์อาจไม่อยู่ภายใต้การควบคุม แต่เราสามารถควบคุมเจตจำนงได้ “ด้วยการรักษาเจตจำนงของพระเจ้าอย่างแน่วแน่ ทุกอารมณ์ของคุณจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระประสงค์ของพระเยซู” (Ibid., หน้า 153)

ใครสามารถควบคุมอารมณ์และแรงกระตุ้นได้ พวกเราไม่ได้มีอำนาจมากขนาดนั้น แต่พระเจ้าสามารถช่วยได้ ไม่ว่าจะด้วยความเต็มใจและการกระทำ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะเกิดขึ้น ฉันต้องตัดสินใจว่าฉันต้องการอำนาจของพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดเจตจำนงของฉัน ทางเลือกที่ตั้งใจของฉัน เป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง แม้ว่าฉันจะตัดสินใจว่าจะไม่ทำอะไร แต่ฉันก็จะทำทุกอย่างที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ นั่นคือ

การตัดสินใจของเจตจำนงที่จะชี้้นำสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ทุกสิ่งที่เราทำไม่ว่าจะเป็น บวกหรือลบ เป็นผลมาจากการตัดสินใจตามเจตจำนง นี่คือเหตุผลว่าทำไมความ บาปที่จะพาเราหลง ไม่ใช่สถานะของการเป็นเพราะมรดกโดยกำเนิดของเรา ความ บาปคือการกระทำของเจตจำนงเสมอและฉันต้องรับผิดชอบต่อการเลือกของฉัน เสมอ

พระเจ้าทรงสัญญาว่า “ด้วยการรักษาเจตจำนงของพระเจ้าอย่างแน่วแน่ ทุก อารมณ์ของคุณจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระประสงค์ของพระเยซู” (Ibid., หน้า 152) พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับพวกเราทุกคนที่ถูกรับไว้ด้วยอารมณ์ ความรู้สึกและแรงกระตุ้นของเรา ถ้าเรายอมจำนนต่อพระเยซู พระองค์จะดูแล ความรู้สึกของเรา “คุณต้องจำไว้ว่าเจตจำนงของคุณเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำ ทั้งหมดของคุณ” (Ibid., หน้า 153)

พระเยซูตรัสว่า “จงมอบถวายตัวท่านให้กับเรา มอบเจตจำนงนั้นให้เรา ให้เราที่จะ เอามันออกจากการควบคุมของซาตานและเราจะครอบครองมัน” เป็นไปได้หรือไม่ ที่พวกเราหลายคนพยายามที่จะมอบเจตจำนงของเราให้กับพระคริสต์โดยไม่ได้ ตระหนักถึงการล้มลงในความบาปของพ่อแม่คู่แรกของเรา เจตจำนงนั้นอยู่ภายใต้ การควบคุมของซาตานหรือ เรามักจะคิดว่าเราอยู่เหนือการควบคุมตัวเอง เราเป็น กัปตันเรือของตัวเอง ถ้าหากเราหยุดคิดหรือหากความประสงค์ของเราไม่ได้อยู่ใน พระหัตถ์ของพระคริสต์แล้ว ซาตานกำลังหลอกล่อเราหรือไม่ เนื่องจากเราไม่มีใคร สามารถทำให้หัวใจของเราเต้นและปอดของเราหายใจได้ ดังนั้นเราจึงต้องยอมรับว่า เราอยู่ภายใต้อำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่า เจตจำนงและความนึกคิดของเราจะถูกควบคุม โดยพระคริสต์หรือไม่ก็ซาตาน และทางเลือกเดียวของเราคือเราจะมอบให้กับใคร

ก่อนอื่นเราต้องเลือกที่จะดึงเจตจำนงของเราออกจากเงื้อมมือของซาตานและมอบมันให้กับพระคริสต์ เราต้องกล้าพูดอย่างตรงไปตรงมาว่า “ฉันจะขอเอาเจตจำนงที่พระองค์มอบให้ฉันจากเงื้อมมือของซาตาน ซาตานไม่มีสิทธิ์ในมันอีกแล้ว ฉันเลือกที่จะยอมจำนนต่อการควบคุมของพระเยซูคริสต์”

การยอมจำนน

เราจะทำอย่างไรเพื่อให้พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมเจตจำนงของเรานั้นฝ่ายเดียว มีบางสิ่งที่พื้นฐานมากที่จะต้องเกิดขึ้นหากเราต้องการให้พระเจ้าทำงานในชีวิตของเรา “ทุกคนควรปกป้องประสาทสัมผัสเพื่อมิให้ซาตานได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา เพราะสิ่งเหล่านี้คือความทุกข์ทรมานของจิตวิญญาณ คุณจะต้องกลายเป็นผู้พิทักษ์ที่ซื่อสัตย์ทางตาหูและประสาทสัมผัสทั้งหมดของคุณ หากคุณจะควบคุมจิตใจของคุณและป้องกันไม่ให้ความคิดที่ไร้สาระและเสียหายจากการย้อมจิตวิญญาณของคุณ พลังแห่งพระคุณเพียงอย่างเดียวก็สามารถทำให้งานที่พึงปรารถนาที่สุดนี้สำเร็จได้” (บ้านในอุดมคติ หน้า 401)

ความคิดของเราส่วนใหญ่เป็นผลผลิตของข้อมูลที่เข้าสู่จิตใจผ่านทางประสาทสัมผัสของเรา ภารกิจแรกและขั้นพื้นฐานที่สุดของเจตจำนงคือการตัดสินใจว่าเราจะดูและฟังอะไร พระเจ้าปฏิเสธที่จะทำการตัดสินใจเหล่านี้แทนเรา เนื่องจากหลักการของการเลือกเสรีที่ไม่อาจปฏิเสธได้ พระองค์จะไม่ทรงเลือกให้กับสิ่งมีชีวิตที่สร้างขึ้นในพระฉายาของพระองค์เอง แต่เมื่อเราเลือกทางของพระองค์ พระองค์ทรงได้รับอนุญาตให้เข้ามาในชีวิตของเราด้วยฤทธิ์อำนาจ ที่จะทำเพื่อเราในสิ่งที่เราไม่มีอำนาจที่จะทำได้ นี่คือเหตุผลว่าทำไมจึงสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะต้องเป็นทหารเผ่ายามที่ซื่อสัตย์ทางตาและหูของเรา ซาตานโงมจะตีประสาทสัมผัสของเราอยู่ตลอดเวลา แต่เราต้องปฏิเสธไม่ให้ซาตานเข้าถึงจิตใจของเรา แน่แน่นอนว่าซาตานจะโกรธกับการตัดสินใจครั้งนี้และจะพยายามอย่างหนักเป็นสองเท่าเพื่อทำลายเจตจำนงของเรา และนี่คือเหตุผลที่เราจะต้องอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอโดยไม่หยุด

ขอพระคุณและอำนาจจากพระเจ้าเพื่อดำเนินการตามเจตจำนงและการเลือกที่ดีของเรา

ในหนังสือข้อคิดจากเทศนาบนภูเขา (Thoughts from the Mount of Blessing) เราค้นพบขั้นตอนพื้นฐานในการปฏิบัติตามหากเราต้องการใช้เจตจำนงอย่างถูกต้อง “เจตจำนงของเราคือการยอมจำนนต่อพระองค์เพื่อเราจะได้รับอีกครั้ง รับการชำระให้บริสุทธิ์ เชื่อมโยงด้วยความเห็นอกเห็นใจกับพระเจ้าที่พระองค์จะหลั่งไหลผ่านกระแสแห่งความรักและอำนาจของพระองค์” (หน้า 62) อันดับแรกเราต้องเอาความประสงค์ออกจากการควบคุมของซาตานและมอบสิ่งนั้นให้กับพระเยซูอย่างจริงจัง เราสามารถตัดสินใจด้วยวาจาได้ โดยพูดว่า “ฉันขอมอบความประสงค์ของฉันแด่พระองค์ พระเยซู ฉันเลือกที่จะให้กระบวนการตัดสินใจของฉันอยู่ในมือของพระองค์” จากนั้นพระเยซูได้รับอนุญาตให้ชำระและขัดเกลาตัวเรา เมื่อพระองค์ชำระเสร็จสิ้นแล้ว พระองค์มอบเจตจำนงของเรากลับคืนให้เราซึ่งดีกว่าตอนที่เรามอบให้กับพระองค์มาก

นี่คือภาพพจน์ที่เมื่อจิตตานุภาพเข้าเกี่ยวข้อง เราไม่สามารถสร้างพลังจิตตานุภาพจากความอดทนและความมุ่งมั่นของเราเองได้ เมื่อเรามอบเจตจำนงที่อ่อนแอของเราแด่พระคริสต์พระองค์จะประทานสิ่งนั้นกลับคืนมาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เจตจำนงของเรา + ฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ = จิตตานุภาพ ตอนนี้เจตจำนงสามารถเป็นทหารที่ซื่อสัตย์เหนือความรู้สึก ขั้นตอนพื้นฐานและไม่มีทางลัดใด ๆ 1). กำจัดเจตจำนงของซาตาน 2). มอบเจตจำนงไว้ในมือของพระคริสต์ 3). พระคริสต์ประทานเจตจำนงของเรากลับมาให้เราเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยให้มีการตัดสินใจที่ดีของเรา

“เพื่อให้เราไปถึงอุดมคติอันสูงส่งนี้สิ่งที่ทำให้วิญญาณสะอาดจะต้องถูกกำจัดออกไป” (Thoughts from the Mount of Blessing, หน้า 61) ตอนนี้เรามาถึงส่วนที่ยากที่สุดของกระบวนการทั้งหมด นี่คือการที่ตัวเองต้องต่อสู้อย่างสิ้นหวังและรุนแรงที่สุดเพื่อจะมีชีวิตอยู่ “โดยเจตนาของความบาปที่ยังคงเกาะกุมเราอยู่ การยอมพ่ายแพ้ของเจตจำนงคือการควักดวงตาหรือตัดมือออก บ่อยครั้งที่ดูเหมือนว่าเราจะยอมจำนนต่อพระเจ้า นั่นคือการยินยอมที่จะใช้ชีวิตที่พิการหรือพิการ” (อ้างจากหน้า 61) สิ่งนี้ฟังดูคล้ายกับพระกิตติคุณที่เป็นที่หลายคนในปัจจุบันกล่าวว่า “สิ่งที่คุณต้องทำคือเชื่อว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อคุณและคุณมั่นใจได้ว่าจะมีสถานที่ในสวรรค์” ใช่หรือไม่

นี่คือหัวใจสำคัญของทุกสิ่งที่เราจะแบ่งปันเกี่ยวกับเจตจำนง นี่คือการเคล็ดลับของการเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะในการเอาชนะความบาปในการเปลี่ยนชีวิตของเราจากความล้มเหลวไปสู่ความสำเร็จ มันดูเหมือนเป็นสิ่งที่ง่าย แต่เป็นเรื่องยากมากในทางปฏิบัติ เนื่องจากเจตจำนงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของซาตานมากกว่า มันคอยกระตุ้นให้เราเล่นลื่น สงสัย หาเหตุผลแก้ตัว ตำหนิ และทำทุกอย่างในโลกเพื่อหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบต่อหัวใจที่ดื้อรั้นของเรา ถ้าเราไม่มองว่าตัวเองเป็นมนุษย์ที่ดื้อรั้นและชั่วร้ายก็ไม่มีอะไรที่พระเจ้าจะทำเพื่อเราได้ มันเป็นเรื่องยากสำหรับเราที่จะยอมรับว่าเราใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อพยายามฉายภาพที่ดีของตัวเองให้คนอื่นได้เห็น แต่ท้ายที่สุดแล้วเราจะไม่ทำสิ่งเลวร้ายที่เราได้ยินเกี่ยวกับชาวต่างชาติ

แต่เพียงกำจัดความกดดันทางสังคมและความต้องการในหน้าที่การงานและความเห็นชอบจากเพื่อนร่วมงานของเราและฉันจะไปที่นั่นพร้อมกับทหารที่ทุบตะปู

เหล่านั้ในพระหัตถ์ของพระเยซู ฉันต้องเห็นตัวเองอย่างที่เป็นจริง - มนุษย์ที่ชั่วร้ายและดื้อรั้น ฉันต้องมองว่าตัวเองไม่สมควรกับวิถีของสวรรค์โดยสิ้นเชิง ไม่พร้อมที่จะมีความสุขในที่ประทับของพระเจ้า มันยากที่จะมองเห็นตัวเองในความเป็นจริงที่จะกำจัดสิ่งต่าง ๆ ที่เราใช้หลอกลวงผู้คนออกไป มือและตาเป็นส่วนที่มีค่าของกายวิภาคศาสตร์ของเรา หรือไม่จริง? เราจะทำเกือบทุกอย่างเพื่อรักษามันไว้ให้ดีที่สุด แต่เราได้รับรู้ว่าการยอมจำนนต่อพระเจ้าจะทำให้รู้สึกเหมือนตัดมือและควักตาของเราออก

เราจริงจกกับการยอมจำนนจริง ๆ หรือไม่? ถ้าเราเป็นเช่นนั้น ก็หมายความว่าเราจะต้องผ่านชีวิตที่เหลืออยู่อย่างพิการและล้มเหลว ดวงตาไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่ต้องการเห็นได้อีกต่อไปและมือไม่สามารถทำสิ่งที่ต้องการทำได้อีกต่อไป ชีวิตของฉันจะมีค่าอะไรละ ฉันจะมีความสุขกับชีวิตอีกครั้งได้อย่างไร ฉันจะเป็นคนคลั่งไคล้ในศาสนา ฉันจะเป็นเหมือนพวกหัวรุนแรง ไม่มีเพื่อน ฉันไม่สามารถใช้ชีวิตแบบนี้ได้

จนกว่าเราจะรับมือกับความกลัวในการทำลายตนเองและการสูญเสียนี้ จะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะยอมจำนนต่อพระคริสต์ เราต้องตระหนักว่าความบาปอยู่ในตัวเราลึกเพียงใด ความบาปและความเห็นแก่ตัวและความอัปลักษณ์ควบคุมเรามากเพียงใด จากนั้นเราจะต้องขอมิตของศัลยแพทย์ การจะขอมิตนั้นด้วยความสมัครใจเพื่อผ่าตัดจิตใจและกำจัดความเห็นแก่ตัวของเรานั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ถ้าเราไม่ทำแบบนั้น มะเร็งแห่งความเห็นแก่ตัวจะทำลายโอกาสที่เรามีสำหรับชีวิตนิรันดร์ ตัวตนจะต้องถูกตัดขาดจากสิ่งนอกกาย มิฉะนั้นจะพาลจิตวิญญาณตัวเองไปสู่นรก

เราทุกคนได้สร้างสะพานเชื่อมสู่โลกของซาตาน เราไม่ได้เดินทางข้ามพวกเขาตลอดเวลา แต่เป็นเรื่องน่าสยดสยองที่ได้รู้ว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นและสามารถเข้าถึงได้ เมื่อเรารู้สึกว่าจำเป็นต้องตอบสนองแรงกระตุ้นหรือความต้องการบางอย่าง การยอมจำนนต่อพระเจ้าหมายความว่าสะพานเหล่านั้นทั้งหมดจะต้องถูกเผาโดยไม่มีความสามารถในการสร้างใหม่ได้อีก และนั่นดูเหมือนอนาคตที่น่าหดหู่ใจอย่างยิ่ง เราจะไปได้อย่างไรถ้าไม่มีสะพานเหล่านี้อีกต่อไป? ศาสนาทั้งหมดสามารถทำให้เราได้คือทำให้เรา تابอดและแซนฟิการ

ตรงนี้คือจุดที่เราต้องทนทุกข์กับพระเจ้า มันจะเจ็บปวดและยากเกินกว่าสิ่งใด ๆ ที่เราเคยพยายามในชีวิตเพราะการตายต่อตนเองนั้นยากและยากมาก การต่อสู้เพื่อการยอมจำนนจะรุนแรงและดูเหมือนว่าชีวิตกำลังจะถึงจุดจบ แต่เมื่อเราเต็มใจที่จะละทิ้งความน่าเกลียดชังของตัวเองและเต็มใจที่จะให้พระเจ้าเผาสะพานทั้งหมดที่เชื่อมไปยังโลกของซาตาน เมื่อเราเต็มใจที่จะละทิ้งรูปเคารพที่มีค่าเหล่านั้นซึ่งทำให้ชีวิตที่ต่ำต้อยควรค่าแก่การดำรงชีวิตการต่อสู้ทั้งหมดก็สิ้นสุดลง โอ้ จะมีศึกที่จะต่อสู้ในอนาคต แต่นี่คือการต่อสู้ การต่อสู้ไม่เกี่ยวกับการรักษาวันสะบาโต ไม่เกี่ยวกับการแต่งกาย ไม่เกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การต่อสู้เป็นเรื่องของเจตจำนง เมื่อเจตจำนงยอมจำนนต่อพระคริสต์ สิ่งอื่น ๆ สามารถจัดการได้อย่างสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าจะแสดงให้เห็นว่าจะเชื่อฟังได้อย่างไร เมื่อเราไม่เล่นลิ้นตั้งคำถามและหาเหตุผลอีกต่อไปการต่อสู้ก็จบลง

หลักการนี้มีผลโดยตรงกับการที่จะเอาชนะจิตวิญญาณ มันไม่มีประโยชน์อะไรในการนำเสนอความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตสำหรับคนที่ไม่ได้กลับใจใหม่ สิ่งที่เราจะได้ยินคือสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา – เหตุผลว่าทำไมการเปลี่ยนแปลง

จึงไม่จำเป็นจริง ๆ เราต้องแน่ใจว่าผู้คนกลับใจใหม่อย่างแท้จริงก่อนที่จะเผชิญหน้ากับพวกเขาด้วยการทดสอบความจริง การเปลี่ยนแปลงจิตใจคือจุดสำคัญ เมื่อมีการเปลี่ยนจิตใจที่แท้จริงเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอื่น ๆ ทั้งหมดจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นมาก

เราแต่ละคนมีปัญหาเช่นเดียวกับคริสเตียนคนอื่น ๆ หลายประเด็นที่เราถกเถียงกันไม่ใช่ประเด็นที่แท้จริง แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่แท้จริงคือหัวใจและเจตจำนง เมื่อเจตจำนงความตั้งใจยอมจำนนและสะพานถูกเผา ปัญหาที่ว่า “ยาก” ทั้งหมดจะได้รับการแก้ไขอย่างง่ายดาย พระเจ้าจะทรงแนะนำเราให้รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด และเราจะทำตามแผนของพระองค์ที่เตรียมไว้เพื่อเราอย่างกระตือรือร้น

ทำลายอำนาจของซาตาน

ตอนนี้เราพร้อมที่จะตรวจสอบผลของการยอมจำนนต่อพระคริสต์ “ซาตาน ... รู้ดีกว่าการที่เราจำกัดอำนาจของมันและจะเอาชนะได้ง่ายเพียงใดหากเราต่อต้าน และเผชิญหน้ากับมัน ผู้บริสุทธิ์ที่อ่อนแอที่สุดเป็นมากกว่าคู่ต่อสู้ของมันและสาวกทั้งหมดของมันโดยอาศัยความพละกำลังของพระเจ้า” (คำพยาน, เล่ม 5, หน้า 293, 294) สิ่งที่ได้มาซึ่งชัยชนะเหนือบาปนั้นแท้จริงแล้วคือการที่เราเต็มใจเผชิญหน้าและต่อต้านซาตาน トラบใดที่เราอยู่ร่วมกับซาตานและอดทนต่อการปรากฏตัวของมัน เราจะล้มเหลวและสิ้นหวังต่อไป เราต้องการสัญญาเช่นนี้ได้ อย่างไรก็ตาม! เราเห็นว่าซาตานมีพลังอำนาจมากกว่าที่เป็นจริง เราคิดว่าการล่อลวงทั้งหลายของมันมากเกินไปจนเราไม่สามารถต้านทานได้ เราต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่อำนาจของพระเจ้าสามารถทำได้ในตัวเรา ผู้อ่อนแอที่สุด ผู้ที่เป็นลูก ๆ ของพระองค์

ประเด็นหลักของการศึกษาเรื่องเจตจำนงของเราพบได้จากข้อความในหนังสือเคล็ดลับแห่งความสุข หน้า 47 กล่าวว่า:

คนมากมายถามว่า “ข้าพเจ้าจะมอบถวายตนเองให้พระเจ้าได้อย่างไร” ท่านประสงค์ที่จะถวายตนเองให้พระองค์แต่อำนาจฝ่ายศีลธรรมของท่านนั้นอ่อนแอ เป็นทาสของความสงสัย และชีวิตของท่านถูกควบคุมด้วยอุปนิสัยของบาปผิด คำมั่นสัญญาและความตั้งใจของท่านเปรียบ

เหมือนกับเชือกที่ทำด้วยทราย ท่านควบคุมความคิด
แรงผลักดัน ความรู้สึกของท่านเองไม่ได้ ท่านตระหนักว่า
การผิดค้ำมั่นสัญญาและการไม่รักษาคำพูดได้บั่นทอน
ความมั่นใจในความจริงใจของท่าน และทำให้ท่านรู้สึก
พระเจ้าทรงรับท่านไม่ได้ แต่ท่านไม่ต้องท้อใจ (ThSC
42.2)

นี่ไม่ใช่ที่ที่เราเคยไปมาใช้หรือไม่ เราสัญญาเราแก้ไขและเราล้มเหลว เราคิดว่าเรา
สามารถทำงานได้มากพอที่จะควบคุมความคิดและความรู้สึกของเรา แต่ไม่มี
ความหวังสำหรับเราจริง ๆ จนกว่าเราจะรับรู้ถึงความบาปที่ฝังลึกลงในจิตใจของเรา
เราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติของความบาป ในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป ซึ่ง
ซาตานมีอำนาจเหนือกว่า เมื่อเราเผชิญหน้ากับความสิ้นหวัง และหันไปหาพระ
คริสต์เพื่อขอความช่วยเหลือ ประตูลูซัซจะเปิดออกมา

ถ้าเราไม่ท้อใจ ทางออกของความล้มเหลวอย่างต่อเนื่องคืออะไร “สิ่งที่คุณต้อง
เข้าใจคือพลังอำนาจที่แท้จริงของเจตจำนง นี่คือการปกครองในธรรมชาติ
ของมนุษย์ อำนาจในการตัดสินใจหรือการเลือก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกระทำการที่ถูกต้อง
ของเจตจำนงความตั้งใจ พลังแห่งการเลือกที่พระเจ้ามอบให้กับมนุษย์ มันคือการ
ฝึกฝนพวกเขา คุณไม่สามารถเปลี่ยนจิตใจของคุณได้ คุณก็ไม่สามารถมอบความรัก
ให้กับพระเจ้าได้ แต่คุณสามารถเลือกรับใช้พระองค์ได้ คุณสามารถมอบเจตจำนง
ความตั้งใจของคุณให้กับพระองค์ได้ แล้วพระองค์จะขับเคลื่อนภายในคุณตามความ
ประสงค์และทำตามความพอใจอันดีงามของพระองค์ ดังนั้นธรรมชาติทั้งหมดของ
คุณจะถูกนำมาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระคริสต์ ความรักของ

คุณจะมีศูนย์กลางอยู่ที่พระองค์ความคิดของคุณจะสอดคล้องกับพระองค์” โปรดสังเกตว่าทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับภาระหน้าที่ถูกต้องของเจตจำนงความตั้งใจ ทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นความสุข ความสงบ ความสำเร็จที่แท้จริง ชีวิตนิรันดร์ จะถูกกำหนดโดยวิธีการที่เราใช้เจตจำนงความตั้งใจของเรา

เดิมทีพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ หกพันปีของบาปได้ลบล้างภาพลักษณ์ของพระเจ้านั้นไปเกือบหมดแล้ว ความชอบธรรมส่วนเดียวของพระฉายาของพระเจ้าที่เรายังมีอยู่ในตัวเราคือพลังอำนาจแห่งการเลือก นั่นคือวิธีที่เราคล้ายกับพระเจ้ายิ่งที่สุดในสภาพธรรมชาติของเรา อำนาจแห่งการเลือกคือของขวัญจากพระเจ้าสำหรับอาดัมและเอวาและพระองค์ไม่อนุญาตให้ซาตานนำสิ่งนั้นไปจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ และเพราะเรายังมีของประทานนั้นอยู่ ชีวิตนิรันดร์จึงยังคงเปิดต้อนรับอยู่ต่อหน้าเรา

โปรดสังเกตว่าเราไม่สามารถมอบความรักในหัวใจตามธรรมชาติของเราให้พระเจ้าได้ โดยธรรมชาติแล้วเราไม่ชอบทำสิ่งต่าง ๆ ตามวิถีทางของพระเจ้า เราคิดว่าเป็นการดูหมิ่นและข่มขู่ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความเจียมตัวและการยอมจำนนไม่เป็นที่ต้องการของหัวใจโดยธรรมชาติ แต่ถึงแม้ว่าเราจะไม่ชอบทำสิ่งต่าง ๆ ตามวิถีทางของพระเจ้า แต่เราก็สามารถเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ เราสามารถอธิษฐานเมื่อใดก็ได้: “ข้าแต่พระเจ้าโปรดช่วยให้ข้าพระองค์เต็มใจทำด้วยความเต็มใจ ข้าพระองค์ไม่ค่อยชอบสิ่งที่กำลังทำอยู่ แต่ก็ไม่สามารถละทิ้งวิถีชีวิตเดิม ๆ ของข้าพระองค์ได้ ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ทำด้วยความเต็มใจด้วยเถิด” เราอาจต้องอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานนี้หลาย ๆ ครั้ง แต่ขอให้เราอดทน ขอให้เรานำ

เจตจำนงของเราออกมาจากซาตานและมอบให้พระเจ้า แล้วลองมองไปที่ผลลัพธ์ที่น่าเหลือเชื่อของการยอมจำนนต่อพระเจ้า

เมื่อเรามอบถวายตัวเราให้กับพระคริสต์ จิตใจของเราจะเข้าร่วมกับพระทัยของพระองค์ ความตั้งใจของเราจะเข้าสมานกับพระทัยของพระองค์ ความคิดของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับความคิดของพระองค์ เราดำเนินชีวิตของพระองค์ นี่คือความหมายของการสวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระองค์ (อุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์ หน้า 312)

ธรรมชาติทั้งหมดของเรายู่ภายใต้การควบคุมของพระคริสต์ ความรักและความคิดของเราจะสอดคล้องกับวิถีทางของพระองค์ นี่เป็นอีกวิธีหนึ่งในการอธิบายว่าเราได้รับชัยชนะ! ตัวตนที่บิดเบี้ยวและผิดรูปร่างของเราถูกนำมาอยู่ภายใต้อำนาจของพระคริสต์ เราสามารถรักคนอื่น ๆ ได้เหมือนที่พระคริสต์ทรงรัก เพราะเจตจำนงของเราเป็นของพระองค์ ทศนคติและความปรารถนาของเราเหมือนกับของผู้ที่สถิตอยู่บนฟ้าสวรรค์ เมื่อเราเดินบนถนนกระแจะแล้วเราจะพบว่ามันเป็นธรรมชาติที่จะใช้ชีวิตเหมือนกับทูตสวรรค์เพราะเราได้เรียนรู้ที่จะคิดและทำอย่างที่พวกเขา

สิ่งหนึ่งที่เราต้องทำตอนนี้คือการมอบถวายทุก ๆ อย่างให้พระเจ้า ดังเช่นรถไฟที่วิ่งตามเครื่องยนต์หัวลาก พระเจ้าทำในส่วนที่ยาก พระองค์ทรงเปลี่ยนธรรมชาติตัวตนเก่าของฉันทัน พระองค์ทรงทำให้ฉันทันสนุกกับสิ่งที่ฉันทันเคยเกลียดและเกลียดสิ่งที่ฉันทันเคยคิดว่ามันคือความสุข ส่วนของฉันทันคือมอบเจตจำนงของฉันทันให้พระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรงชำระมันให้บริสุทธิ์ เราสามารถพูดได้ว่า “ข้า แต่พระเจ้าฉันไม่สามารถละ

เว้นจากการทำสิ่งเหล่านี้ได้ แต่ฉันเลือกที่จะไม่ทำ ฉันไม่สามารถควบคุมตัวเองในการทำมันได้ แต่ฉันเลือกที่จะไม่ทำ” ชายหนุ่มบนถู่ถั่วไม่สามารถเอาชนะความบาปได้เพราะเขาอาศัยอำนาจการตัดสินใจของตัวเอง เจตจำนงความตั้งใจของเขาจะต้องยอมจำนนต่อพระเจ้าและต้องได้รับอำนาจจากพระเจ้า

เราต้องพูดว่า “ข้า แต่พระเจ้า ข้าขอเอาเจตจำนงของข้าพระองค์จากซาตานและมอบให้แก่พระองค์ ข้าพระองค์เต็มใจที่จะให้พระองค์เผาสะพานทั้งหมดของข้าพระองค์ที่เชื่อมไปยังโลกของซาตาน ข้าพระองค์เต็มใจที่จะปฏิเสธสิ่งที่ข้าพระองค์เป็นมาตลอดเกือบทั้งชีวิต ข้าพระองค์อยากเกิดใหม่จากข้างเบื้องบน ข้าพระองค์ต้องการพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดในโลกนี้” จากนั้นเป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะได้เฝ้าดูว่าพระเจ้าสามารถทำอะไรได้บ้างกับสิ่งที่แทบจะไร้ค่า ความบาปที่รุ่มร่าเราทั้งชีวิตจะฟ่ายแฟ่ไป ความคิดอันชั่วร้ายจะไม่อนุญาตให้เกิดขึ้นในจิตใจของเราอีก การยึดถือนิสัยที่ชั่วร้ายจะถูกทำลายลง แนวทางที่ผิด ๆ จะเปลี่ยนไปในทิศทางที่ถูกต้อง ความรู้สึกผิด ๆ จะเปลี่ยนไป และจะมีชีวิตใหม่บังเกิดในพระเยซูคริสต์ ในขณะที่เราพูดว่า “ใช่” ต่อพระเจ้าและ “ไม่ใช่” กับตัวเอง การเปลี่ยนแปลงบุคคลิกทั้งหมดของเราจะเกิดขึ้น พระเจ้าจะทำลายความพยายามของมนุษย์ของเราทั้งหมดและช่วยทำให้เรานั้นหันมาพึ่งพาพระองค์โดยสิ้นเชิง เหมือนที่พระองค์ทรงทำกับยาโคบเมื่อนานมาแล้ว

สรุป

มันสายเกินไปที่จะดำเนินชีวิตของเราและคริสตจักรของเราต่อไปโดยวิธีการตามทางธรรมชาติ ขอให้เราเป็นชายและหญิงฝ่ายวิญญาณ “ธรรมชาติ” สามารถสร้างความความสำเร็จในชีวิตและสามารถดำเนินการจัดการคริสตจักรได้ แต่ไม่สามารถไปสวรรค์ได้ "จิตวิญญาณ" เท่านั้นที่จะไปสวรรค์ได้

ขอให้เราจำไว้เสมอว่าพระเจ้าอยู่ข้างเรา พระองค์ไม่ทรงนับความบาปของเราและใช้มันต่อว่าเรา พระองค์กำลังวิ่งไปตามเส้นทางเพื่อพบกับเรา สิ่งที่พระองค์ต้องการมากกว่าสิ่งใด ๆ คือต้อนรับเรากลับสู่ครอบครัวของพระองค์

เราจะต้องไม่ล่องลอยไปกับกระแสลม เราต้องริเริ่มและตัดสินใจในการเลือก แม้ว่าสิ่งนั้นจะขัดกับทุกสิ่งที่เราอยากจะทำก็ตาม

ความลับทั้งหมดในการเอาชนะความบาปอยู่ในสิ่งเดียว นั่นคือเจตจำนงความตั้งใจ เราจะเลือกอะไร ทุก ๆ ทางเลือกของเราคือการกระทำตามเจตจำนงของเราเอง ขอให้เราเลือกที่จะเอาเจตจำนงของเราออกมาจากซาตานอย่างจริงจังและมอบมันให้กับพระคริสต์

ช่างเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์จริง ๆ ที่ได้เฝ้าดูว่าพระเจ้าทรงรับคนบาปที่อ่อนแอซึ่งเต็มไปด้วยนิสัยที่ไม่ดีและทัศนคติที่ไม่ดี และเปลี่ยนคน ๆ นั้นให้กลายเป็นป้อมปราการที่ซาตานไม่มีอำนาจจะเจาะเข้าไปได้! พระเจ้าจะรับเจตจำนงที่อ่อนแอและความดิ้นรนนั้นและเปลี่ยนมันให้เป็นเจตจำนงที่ได้รับการชำระ เจตจำนงที่ได้รับฤทธิ์อำนาจ

เจตจำนงที่ได้รับการฝึกฝนให้เลือกพระเจ้าตลอดชั่วนิรันดร์ เจตจำนงที่จะเลือกจะตายแทนที่จะทำให้พระเจ้าเสียเกียรติโดยการทำบาป ขอพระเกียรติสิริจงมีแด่พระเจ้า! พระองค์ทรงทำการที่ยิ่งใหญ่

1 โครินธ์ 13:1-13

แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลึกลับทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่ ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่โอหัง ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง ไม่แคะไค้คู่เขี่ยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนตัวของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาต่างๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป เพราะที่เราเรานั้นก็รู้แต่ส่วนหนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ไคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียวนี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนได้รู้จักข้าพเจ้าแล้วด้วย ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด